

Marijin pastirček.

Oj na brdu cerkvice,
bela golobičica,
a v dolinici ovčé,
pase jih pastirček mlad.

Vsako jutro v cerkvico
gre pastirček od ovčic,
da Gospe tam na oltar
dene kitico cvetic.

Pa Gospa usmiljena
dobro z dobrim vrača mu,
mu pošilja iz nebes
Rafaela - angela.

Ga pošilja v tihi dol,
da ovčice pase on,
dokler ne povrne se
spet pastirček iz cerkvé.

I. Šarić — B. Gorenjko.

Blaženi Henrik Suzo.

Henrik Suzo, jako učen in pobožen redovnik v srednjem veku, se je že v otroških letih odlikoval s posebno gorečo pobožnostjo do Matere božje.

Ko se je približala pomlad in so se začele ljubke cvetice prikazovati po vrtilih in travnikih, se jih je zelo razveselil nedolžni mladenič; vendar se je premağoval in ni hotel nobene utrğati, dokler se ni približal čas, da je mogel Mariji podariti venec prvih cvetic. Ko se mu je zdelo, da je prišel oni čas, je pobožno in svečanostno natrgal najlepših cvetic, jih povil v venec in je šel z njim v Marijino kapelico; tu je ovenčal podobo nebeške Kraljice ter molil na tihem: »O najlepša Cvetica, pravo pomladno veselje mojega mladega srca, nikar ne zavrzi teh-le prvih cvetic svojega služabnika!«

Ko je nekoč v detinski preprostosti tako ovenčal sveto podobo, se mu je zazdelo v zamaknjenju, da so se odprla nebesa, da vidi angele v svetlih oblačilih dol in gor hoditi. Kar zasliši v nebeškem dvoru prekrasno pesem. Vsebina angelske pesmi je bila: kako prečista